

בש"פ 3847/18 - מדינת ישראל נגד חמוס דסוקי

בבית המשפט העליון

בש"פ 3847/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: חמוס דסוקי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בסיון התשע"ח (22.5.2018)

בשם המבקשת: עו"ד יעל שרף

בשם המשיב: עו"ד אסתר בר-ציון

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 23.5.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 45761-05-17 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

רקע

עמוד 1

2. ביום 22.5.2017 הוגש נגד המשיב ונגד אחר (להלן: הנאשם האחר) כתב אישום, ובמסגרתו יוחסו למשיב עבירות של רכישת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), והובלה ונשיאה של נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום, במועד לא ידוע עובר ליום 3.5.2017 פנה המשיב לנאשם האחר וביקש לרכוש אקדח. הנאשם האחר נענה לבקשה ומכר למשיב אקדח חצי אוטומטי מסוג יריחו (קוטר 9 מ"מ) ומחסנית שהכילה שני כדורים בתמורה ל-35,000 ש"ח. בהמשך נסעו המשיב והנאשם האחר ללוד, כאשר המשיב יושב בקדמת הרכב, במושב הנוסע, והאקדח ובתוכו המחסנית מונחים לרגליו. בחיפוש משטירתי שנערך ברכב נתפסו האקדח, המחסנית וסך של 5,760 ש"ח ברשותו של המשיב.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב והנאשם האחר עד תום ההליכים.

בדיון מיום 22.5.2016 ביקשו באי-כוח המשיב והנאשם האחר לדחות את הדיון לצורך לימוד חומר החקירה, תוך הסכמה בדבר קיומו של "ניצוץ ראיתי".

בדיון מיום 7.6.2017 נתנו באי-כוח המשיב והנאשם האחר את הסכמתם לקיומן של ראיות לכאורה. לבקשת באת-כוח המשיב, הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר, מבלי שיהא בכך כדי להביע עמדה כלשהי ביחס לתוצאת הדיון בבקשה.

4. בתסקיר מיום 2.7.2017 נסקרו מכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב, ובכלל זה הסתבכויותיו בפלילים בעבר, תוך אזכור 8 הרשעות בעבירות אלימות, לרבות כלפי אנשי אכיפת החוק, עבירות נהיגה, רכוש, סחר בסמים, הפרת הוראה חוקית, וכן שורת עבירות בתחום הנשק, אשר בגינן ריצה עונש מאסר בפועל ממושך בן 60 חודשים, ממנו שוחרר בחודש יוני 2015, לאחר קיצור שליש מתקופת המאסר.

כמו כן, צוין כי כיום תלוי נגד המשיב מאסר על תנאי בן שנה, שהינו בר הפעלה.

בנוסף לאמור לעיל, צוין בתסקיר המעצר כי המשיב מוכר לשירות המבחן לאורך שנים, וכי "במכלול הנתונים, אנו מעריכים רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות מתחום האלימות, וכך גם חומרת התוצאות הצפויות".

בתסקיר המעצר צוין כי נבחנה חלופת מעצר ומפקחים, ובסיכומו של התסקיר צוין כי לנוכח חולשת החלופה והמפקחים שהוצעו, רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות אלימות, דפוסי אישיותו של המשיב והיעדר הרתעה בולטת מסנקציות ומגבולות חיצוניים, "לא יהיה בחלופה ביתית להפחית את הסיכון במצבו כיום, ואין אנו ממליצים על שחרורו ממעצר".

5. בתום דיון מיום 4.7.2017 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של המשיב, בהסכמתו, עד לתום ההליכים בעניינו.

6. מאז נדחו מספר דיונים בבית המשפט המחוזי לצורך הידברות בין הצדדים. בדיון מיום 12.12.2017 הוצהר כי הצדדים לא הגיעו להסכמות. ניתן מענה לכתב האישום ונקבעו מועדים לשמיעת ראיות.

בדיון מיום 18.1.2018 העידו חמישה עדי תביעה. בהמלצת בית המשפט קמא נקבע התיק להליך גישור.

בפתח הדיון מיום 6.2.2018 הודו המשיב והנאשם האחר בעבירה של הובלה ונשיאת נשק. סוכם, כי בהמשך הדיונים תידון שאלת אחריותם הפלילית בעבירות רכישת נשק וסחר בנשק.

ביום 14.2.2018 האריך בית משפט זה במסגרת בש"פ 1313/18 (השופטת י' וילנר) את מעצרו של המשיב, בהסכמתו, החל מיום 22.2.2018 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בעניינו.

ביום 10.4.2018, זמן קצר לפני הדיון, הודיעה באת-כוח המשיב כי אינה חשה בטוב וכי אין באפשרותה להגיע לדיון. לפיכך, נדחה מועד גמר פרשת התביעה, פרשת ההגנה והסיכומים ליום 14.6.2018.

טענות הצדדים

7. בנימוקי הבקשה שבה באת-כוח המבקשת על עיקרי האמור בכתב האישום, סקרה את השתלשלות ההליכים עד עתה, והדגישה כי המפורט בכתב האישום מלמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, תוך שהפנתה גם לעברו הפלילי, כמפורט לעיל.

בנוסף הפנתה באת-כוח המבקשת לאמור בתסקיר המעצר, בהדגישה את הערכת שירות המבחן לרמת מסוכנות גבוהה, והחשש להישנות עבירות מתחום האלימות.

עוד ציינה באת-כוח המבקשת כי ההליך הפלילי בעניינו של המשיב מתנהל "עד כה בקצב סביר", וקבוע מועד נוסף לגמר פרשת התביעה, פרשת ההגנה וסיכומים ליום 14.6.2018, בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

בסיכומו של דבר טענה המבקשת כי בעניינו של המשיב אין בנמצא חלופה אשר תהווה תחליף ראוי להבטחת מטרות המעצר, ומשכך בית המשפט מתבקש להורות על הארכת מעצרו, כמבוקש בבקשה.

8. באת-כוח המשיב, אשר התנגדה להארכת המעצר המבוקשת, ציינה כי המשיב הינו אדם בן 30, נשוי, אב לילדים ובעל משפחה תומכת. עוד ציינה באת-כוח המשיב כי רמת מסוכנותו של המשיב פחתה בשל היותו במעצר.

בנוסף, הטעימה באת-כוח המשיב אין בהבדל בעברם הפלילי של המשיב ושל הנאשם האחר כדי להצדיק את הותרת המשיב תחת סורג ובריח בעת שהנאשם האחר, שהואשם ברכישת הנשק, נמצא במעצר באיזוק אלקטרוני.

לדעת באת-כוח המשיב, אין מניעה כיום להחזיר את התיק לבית המשפט קמא על מנת שיבחן אפשרות להשמת המשיב במעצר באיזוק אלקטרוני.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בחומר הרלוונטי ושמיעת באי-כוח הצדדים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
10. הלכה היא כי עבירות בנשק מקימות חזקה מובנית של מסוכנות לשלום הציבור, אשר לא ניתן לאיינה באמצעות חלופות מעצר אלא במקרים חריגים (בש"פ 3781/18 צרצור נ' מדינת ישראל (22.5.2018)).
11. זאת ועוד, הלכה פסוקה היא כי במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, נוכח חזקת החפות ממנה הוא נהנה עד וככל שתתקבל הכרעת דין מרשיעה, לבין אינטרס השמירה על שלום הציבור וביטחונו והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי (השוו: בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'ל, פסקה 37 (1.3.2017)).
12. בנסיבות הנדונות, בחינת מכלול השיקולים מובילה למסקנה כי יש להיעתר לבקשה.
- כפי שעולה מהבקשה, מנספחיה ומטיעוני באת-כוח המבקשת, שמיעת הראיות בתיק זה עתידה להסתיים במהלך החודש הבא. משכך, התרשמתי היא כי ההליך מתנהל בקצב סביר ויש לצפות כי יסתיים בהקדם.
- על האמור יש להוסיף את תסקיר המעצר השלילי בעניינו של המשיב, על כל המשתמע מכך, אשר אף הביא את בית משפט קמא, בסופו של דבר, להורות על מעצרו של המשיב.
- אוסף כי בהחלט ניתן לאבחן בין עניינו של המשיב לבין הנאשם האחר בהסתמך על עברו הפלילי המכביד של המשיב ועל היעדרה של המלצה חיובית מטעם שירות המבחן.
13. בשולי הדברים אוסיף כי לנוכח התופעה החוזרת שבמסגרתה דיונים הקבועים לצורך שמיעת ראיות נדחים מפני הליכי גישור ו/או מגעים לקראת הסכמות בין הצדדים, ובסופו של דבר, הליכים חלופיים אלה אינם מובילים לסיום התיק, נכון יהיה לומר כי אל לבתי המשפט לבטל דיוני הוכחות שנקבעו, אלא לעמוד על קיום הדיונים ושמיעת הראיות ללא כל קשר עם ההליכים האלטרנטיביים המתקיימים בין הצדדים.
14. בסיכומם של דברים, הבקשה מתקבלת.
15. אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מתאריך 23.5.2018, או עד למתן פסק דין

בת"פ 45761-05-17 בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בסיון התשע"ח (22.5.2018).

ש ו פ ט
